

PODJARZEMNY (1) *ai*

o, a oraz e *jasne* (tak *WujBib*).

sg f G podjarzemn(e)j. ◊ [*pl G* podjarzemnych.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Chodzący w jarzmie; subiugalis Vulg:

W funkcji rzeczownika: »podjarzemna, [podjarzemny]« = *osiół, oślica*: Oto krol twoy idzie tobie
ćichy/ y fiedzący ná oślicy y ná oślęciu fynu podiárzemney [ná oślęciu tey iárzmem vfkromioney
Leop]. *WujNT Matth 11/5 [idem] [SkarKaz 148 (Linde); WujBib 3.Esdr 5/43 (Linde)]*.

Cf [PODJARZMI], PODJARZMOWY

AL, JB